

ZAKON O DOPUNAMA ZAKONA O RADU

Član 1

U Zakonu o radu („Službeni list CG“, br. 74/19, 8/21, 59/21, 68/21, 145/21, 77/24 i 86/24) poslije člana 119 dodaje se novi član koji glasi:

„Zaštita prava lica sa invaliditetom

Član 119a

(1) Zaposleno lice sa invaliditetom poslodavac je dužan da, u skladu sa aktom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta, rasporedi na poslove koji odgovaraju njegovoj kvalifikaciji nivoa obrazovanja, odnosno stručnoj kvalifikaciji, u skladu sa procjenom radne sposobnosti sadržanom u rješenju o jedinstvenom vještačenju invaliditeta.

(2) Ako zaposleno lice sa invaliditetom ne može da se rasporedi, u smislu stava 1 ovog člana, poslodavac je dužan da mu obezbijedi druga prava, u skladu sa zakonom kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje lica sa invaliditetom i kolektivnim ugovorom.

(3) Ako zaposleno lice sa invaliditetom ne može da se rasporedi, niti mogu da mu se obezbijede druga prava u skladu sa st. 1 i 2 ovog člana, poslodavac može da ga proglasi licem za čijim je radom prestala potreba.

(4) Lice sa invaliditetom za čijim je radom prestala potreba, u skladu sa stavom 3 ovog člana, ima pravo na otpremninu iz člana 169a stav 2 ovog zakona.

(5) Zaposleno lice sa invaliditetom ne može biti raspoređeno na rad u drugo mjesto van mjesta prebivališta, odnosno boravišta, bez njegove saglasnosti.

(6) Zaposleno lice sa invaliditetom ima pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od najmanje 26 radnih dana.“

Član 2

Poslije člana 133 dodaje se novi član koji glasi:

„Rad sa polovinom punog radnog vremena radi njege djeteta sa smetnjama u razvoju, odnosno invaliditetom

Član 133a

(1) Pravo da radi polovinu punog radnog vremena ima roditelj, usvojilac, hranitelj ili staratelj djeteta sa smetnjama u razvoju, odnosno invaliditetom, kao i zaposleni koji se stara o licu sa invaliditetom kome je utvrđen status lica sa invaliditetom i četvrti stepen potrebne podrške za ravnopravno uključivanje u društvo (u daljem tekstu: stepen potrebne podrške) u skladu sa zakonom kojim se uređuje jedinstveno vještačenje invaliditeta.

(2) Radno vrijeme iz stava 1 ovog člana i člana 132 ovog zakona smatra se punim radnim vremenom za ostvarivanje prava iz rada i po osnovu rada.“

Član 3

U članu 134 poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

„(5) Pravo iz čl. 132 i 133a ovog zakona ne može da se koristi za vrijeme za koje je dijete sa smetnjama u razvoju, odnosno invaliditetom, kao i lice sa invaliditetom kome je utvrđen status lica sa invaliditetom i četvrti stepen potrebne podrške u skladu sa zakonom kojim se uređuje jedinstveno vještačenje invaliditeta, smješteno u ustanovu socijalne i dječje zaštite.“

Član 4

Poslije člana 169 dodaje se novi član koji glasi:

„Otpremnina

Član 169a

(1) Zaposlenom za čijim je radom prestala potreba, a nije mu obezbijeđeno nijedno od prava iz člana 167 stav 2 tačka 6 ovog zakona, poslodavac je dužan da isplati otpremninu u visini od najmanje 1/3 njegove mjesečne prosječne zarade bez poreza i doprinosa u prethodnom polugodištu za svaku godinu rada kod tog poslodavca, odnosno 1/3 mjesečne prosječne zarade bez poreza i doprinosa u Crnoj Gori, ako je to povoljnije za zaposlenog.

(2) Lice za čijim radom je prestala potreba ima pravo na isplatu otpremnine pod uslovom da je kod tog poslodavca proveo u radnom odnosu najmanje 18 mjeseci.

(3) Ograničenje iz stava 2 ovog člana ne odnosi se na slučaj iz člana 30 stav 4 ovog zakona.

(4) U vrijeme provedeno na radu kod poslodavca iz stava 2 ovog člana računa se i vrijeme provedeno u radnom odnosu kod poslodavca prethodnika u slučaju statusne promjene ili promjene poslodavca.

(5) Otpremnina iz stava 1 ovog člana ne može biti niža od tri prosječne mjesečne zarade bez poreza i doprinosa kod poslodavca u prethodnom polugodištu, odnosno prosječne mjesečne zarade bez poreza i doprinosa u Crnoj Gori u prethodnom polugodištu, ako je to povoljnije za zaposlenog.

(6) Zaposlenom licu sa invaliditetom kome je utvrđen status lica sa invaliditetom i treći ili četvrti stepen potrebne podrške u skladu sa zakonom kojim se uređuje jedinstveno vještačenje invaliditeta, za čijim radom je prestala potreba, kod koga je invaliditet nastao u periodu rada kod tog poslodavca, a nije mu obezbijeđeno nijedno od prava iz člana 167 stav 2 tačka 6 ovog zakona, poslodavac je dužan da isplati otpremninu u visini od najmanje:

1) 12 prosječnih zarada bez poreza i doprinosa zaposlenog, ako je invaliditet prouzrokovan povredom van rada ili bolešću;

2) 36 prosječnih zarada bez poreza i doprinosa zaposlenog, ako je invaliditet prouzrokovan povredom na radu ili profesionalnom bolešću.

(7) Visina otpremnine iz stava 6 ovog člana, za zaposleno lice sa invaliditetom utvrđuje se na osnovu prosječne zarade poslodavca, ako je to za njega povoljnije.“

Član 5

Poslije člana 219 dodaje se novi član koji glasi:

„Prestanak važenja

Član 219a

Danom početka primjene ovog zakona prestaju da važe odredbe čl. 119 i 133, člana 134 stav 4 i člana 169 Zakona o radu („Službeni list CG“, br. 74/19, 8/21, 59/21, 68/21, 145/21, 77/24 i 86/24).“

Član 6

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od dana početka sprovođenja postupaka jedinstvenog vještačenja invaliditeta u skladu sa zakonom kojim se uređuje jedinstveno vještačenje invaliditeta.